

Tania Sheikh Larsens translokationstale

Taler

Tania Sheikh Larsen
Rektor for Hvidovre
Gymnasium & HF

Dato

24. juni 2022

Frihed og fælleskab

Kære studenter

I gjorde det! I klarede jer igennem et, to og tre år med kildekritik og danske stile, samf-rapporter og matematikopgaver. Se jer omkring. Sammen med alle disse dejlige mennesker har I skabt liv på HvG's gange og debat i klasselokalerne. Jeg håber og tror, at der blandt jer sidder venner, som I vil blive gamle med. Så kan I sidde sammen, grå og rynkede, og se tilbage på nogle forhåbentlig dejlige, men også meget specielle år her på HvG. For vores verden er i forandring i disse år. Imens I arbejdede jer frem mod studentereksamen, oplevede verden den første pandemi i mange år. Corona har kastet en skygge over store dele af jeres studietid her på HvG og påvirket både klassefællesskaber, den tætte kontakt til lærerne og det sociale liv på skolen. Mange af jer har oplevet at sidde hjemme og modtage online-undervisning i kortere og længere perioder, og det har stillet store krav til den faglige selvdisciplin. Selvom jeres dygtige lærere gjorde, hvad de kunne for at motivere jer, var det svært for mange at holde gejsten; men I holdt ud og hang i, og nu sidder I her som bevis på jeres store indsats.

Forfatteren Haruki Murakami minder os om, at vi ikke kan gøre andet end at acceptere de vilkår, som livet giver os; tage dem på os og gøre dem til en del af os:

Vi kan ikke andet end at indånde den luft, der omgiver vores generation, bære de byrder, den bliver pålagt, og blive voksne inde for de rammer, der bliver sat for os. Det er hverken godt eller skidt, sådan er det bare.

Med translokationstalen 2022 vil jeg gerne tale til jer om to ting, der er helt uundværlige for alle mennesker; to ting, som på trods af deres fundamentale

vigtighed har været og stadig er truet også her i løbet af jeres tid på skolen, nemlig frihed og fællesskab.

Corona har fået os alle til at værdsætte den frihed, som vi normalt tager for givet. Pludselig blev vi begrænset i vores helt almindelige hverdagsrutiner: vi skulle bære mundbind, når vi tog offentlig transport, kun ét familiemedlem måtte sendes på indkøb, og de fleste fritidsaktiviteter blev lukket ned. Det var i perioder ikke muligt at mødes fysisk til undervisning, og jeg kan sige med hånden på hjertet, at vi aldrig har haft så mange elever, som bad om at få lov til at komme i skole! Frihed er en mærkelig størrelse. Vi sætter først for alvor pris på den, når den er truet. Vi lever i et land, hvor vi er frie til at gå skole, til at forsamles og til at sige, hvad vi mener. Den franske filosof, forfatter og samfundskritiker Voltaire sagde om frihed: *”Jeg er uenig i, hvad du siger, men jeg ville give mit liv, så du kan sige det”*.

Frihed bør aldrig tages for givet. Vi skal værne om vores og andres ret til at tro, mene og ytre sig frit. Den frihed er det bankende hjerte i vores demokrati, og det er op til os alle at forsvare den.

Bedst som vi fik vores hårdt trængte frihed tilbage, formørkedes vores del af verden igen. Rusland invaderede Ukraine, og for første gang i mange år var der krig i Europa. I Ukraine forandredes helt almindelige liv fra hverdag til kaos, og familiefædre og deres sønner blev med ét forvandlet til soldater. Folk flygtede i hobetal, og familier blev adskilt. Imens står vi på sidelinjen og ser, hvordan et folks frihed pludselig forsvandt, netop som de – og vi – havde fået den tilbage fra pandemiens klør. Der er ingen undskyldning for at tage andres frihed, og det er verdens opgave at råbe op. Samtidig er det vigtigt at huske på, at ukrainerne er ikke de eneste, der mistede deres frihed med krigen. Unge russiske soldater blev sendt i krig mod deres broderfolk. Forældre mistede deres sønner, kvinder mistede deres mænd, og børn mistede deres forældre på begge sider af konflikten. Krig er forfærdelig. Det er så nemt at forfalde til dikotomien god/ond. Men vi har lært jer nuancerne. Hvis I kun tager én ting med jer fra jeres tid på HvG, så lad det være dette: ingen konflikt er simpel, sort og hvid. Der er skæbner og gode mennesker på begge sider, og sandheder bøjes. Stol ikke blindt på medier og politikere, men undersøg detaljerne. Brug jeres kritiske sans! Dette gælder ikke kun for internationale storkonflikter, men i høj grad for alle de konflikter I vil møde i fremtiden. Det kan I, for det har I lært og trænet. I kan

undersøge i dybden og filosofere i

højden, og I kan diskutere og finde kompromiser. Det håber jeg for os alle, at I tager med jer videre i livet, for vores samfund er afhængigt af folk, som kan tænke selv og tør råbe op, når vores eller andres frihed trues.

Vores frihed var ikke det eneste, som Corona udfordrede. Pandemien ramte især det sociale liv hårdt. Den stigende smitte gjorde det nødvendigt at se færre mennesker. Fællesskaber skulle defineres, og bobler dannes, og det blev pludselig smerteligt tydeligt for nogle mennesker, at de ikke var en del af andres små bobler. Vi indgår i så mange fællesskaber, og de er alle med til at gøre os til de mennesker, vi er. Familien, vennerne, klassekammerater, kollegaer på studiejobbet. Fællesskaber er vigtige, fordi vi jo er sociale dyr. Vi spejler os i andre for at forstå verden og os selv. Men hvad sker der, hvis man står uden for fællesskabet – i hvert fald de nære fællesskaber, som Corona tvang os til at begrænse os til? Vi har alle prøvet at føle os forkerte og udenfor i sociale sammenhænge. Det er alles ansvar at byde hinanden ind i fællesskabet, for hvis vi mister fællesskabet, mister vi os selv.

Jeg håber, at I vil tage denne erfaring med jer videre i livet – både på arbejdspladsen og i jeres private sfære. For det er jo jer, der skaber fremtidens samfund og værdier, og jer der skal lære kommende generationer, at de skal huske hinanden – også dem, som ikke lige er de nærmeste. Jeg håber, at I i jeres kommende fællesskaber vil være så rummelige, tolerante og inkluderende, som I har været igennem jeres år på HvG. Fællesskab styrkes af forskellighed, hvor der er plads til og respekt for uenighed. Vi vokser som mennesker, når vi møder folk, der er anderledes end os selv, og hvis vi tør lukke dem ind i vores fællesskaber, så udvides verden. Den diversitet, den forskellighed, som I har mødt på HvG, den håber jeg, at I vil tage med jer herfra, for den kan ikke læres gennem teoretiske studier alene. Den skal leves og opleves, og det har I gjort på bedste vis i de et, to eller tre år, I har været på skolen.

Jeg vil slutte talen af med nogle gode råd til årets studenter fra psykologiprofessor Svend Brinkmann:

1. Tro ikke dem, der siger, at alt er muligt. Du kan hverken flyve eller stå ret længe på en brændende platform. Forsøg at glæde dig over dine begrænsninger og skam dig ikke over at give op indimellem. Det er såre menneskeligt.

2. Andre vil fortælle dig, at ”du bare skal være dig selv”. Det er også fint, men desværre gør de fleste af os dumme ting en gang imellem, når vi er os selv. Det er næsten altid vigtigere at behandle andre godt.

3. Få en hobby eller en interesse. Den behøver ikke at have noget med uddannelse eller et arbejde at gøre. Hvis du interesserer dig inderligt for noget i verden, bliver livet aldrig kedeligt. Desuden har verden brug for nørd.

4. Det lyder kedeligt, men lyt til dine forældre. De vil dig det godt og har prøvet en del. Men træf dine egne beslutninger.

5. Når noget går i stykker, så prøv at reparere det. Pas på med at smide væk. Det gælder både hullede bukser og menneskelige relationer. Sæt en lap på. I hvert fald i første omgang.

6. Tal med mennesker, du er uenig med. Folk er ikke forkerte, fordi de mener noget andet end dig.

Tak for vores år sammen på HvG. Husk os, meld jer ind i vores alumnegruppe på Facebook og kom og besøg os FFF: Første Fredag i Februar.

Med disse ord dimitterer jeg jer, studenter 2022, fra Hvidovre Gymnasium & HF.

Stort tillykke!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Krigen i Ukraine 2014/2022-, Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/tania-sheikh-larsens-translokationstale-2022>